

Miet Warlop, 'Fruits of Labor'

Mighy Miet en haar muzikale mannen

Multikunstenares Miet Warlop gaat in haar nieuwe voorstelling voor het eerst de muzikale tour op. Ze verzamelde vier mannen om zich heen en creëerde met hen 'Fruits of Labor', een energiek en geestig beeldend concert vol spitse vondsten dat in première ging op het Kunstenfestivaldesarts.

"Let's try to go beyond / Leaning over the balcony of language", zo klinken de eerste songteksten uit dit stuk. Bij Miet Warlop hoef je inderdaad geen verhaaltje of tekst te verwachten, maar is de verbeelding aan de macht. Na de extreem uitvergrote mensen en wandelende voorwerpen in 'Springville', het verbombardement in 'Mystery Magnet' en de donkere gipsperformance 'Dragging the Bone', verrast Warlop ditmaal door de injectie van live muziek. 'Fruits of Labor' lijkt soms meer op een rockconcert waarbij Warlop haar macho muzikanten laat *shinen*, maar toch met onzichtbare en zwierige hand de touwtjes strak in handen houdt.

De broertjes Wietse en Joppe Tanghe – hier bijna identiek met hun lange krullen – stelen de show als stoere rocksterren. Hun samenzang is harmonieus, hun glimlach guitig. Ze komen zelfs weg met een kleffe cover van 'Unchained Melody' of een pathetische opera-pastiche die eindigt in *voice distortion* en slowmotion slapstick. Meer aandoenlijk is Tim Coenen op de drums, die met zijn lange haar en gespeeld klunzige drumpartijen zo lijkt weggelopen uit de Muppets. Daartussen loopt nog duivel-doet-al Seppe Cosyns die de vele attributen klaarzet en aan het eind met een korte trompetsolo 'Fruits of Labor' zachtjes mag laten uitdoven.

Alles blijft maar voort tolleren, zo lijkt dit stuk te suggereren. De spelers staan geregeld op een ronddraaiend element, een fonteinstraal van gekleurd water pompt zichzelf opnieuw in gang en een lang lint blijft maar slingeren rondom een tol – een prachtig beeld. Deze zelfregulerende systemen zijn de motoren van de onstuitbare energie en creatiedrift die 'Fruits of Labor' uitstraalt. Heel inventief en lekker analoog zijn de lichteffecten, die vanuit de techniekbooth gegenereerd worden door kleurfilters aan het wiel van een fiets (!) te laten draaien. Zo krijgt de happening op het podium ook een verlengstuk in de zaal.

Op sommige momenten overtuigt 'Fruits of Labor' minder: dan is te sterk voelbaar hoe dit stuk vooral een compilatie is van ideeën, een te vrijblijvende trukendoos vol special effects en ironische spelereien. Als je een doorlopende dramaturgie verwacht in deze productie, kom je teleurgesteld buiten. Bekijk je 'Fruits of Labor' echter als muzikaal-beeldende performance, dan is het heerlijk toeven in Warlops wondere wereld. 'Fruits of Labor' is ongetwijfeld een publiekslieveling in de dop, idealiter te consumeren als *late night performance* op een festival, waarna de party meteen kan doorlopen in de foyer. Heeft Pukkelpop nog een act nodig voor in de twee nieuwe tenten?

Filip Tielens

© Cutting Edge - 24 mei 2016